

[Erik B. Smith]

ejer bedre end de personer, der ikke har en sådan formue. Betragtningen er naturligvis relevant, når vi holder os for øje, hvilke ydelser socialindkomsten skal anvendes til. Formuetillægget er progressivt stigende, således at formuer over 1 mill. kr. helt udelukker den lykkelige ejer fra at modtage sociale ydelser fra det offentlige.

Socialindkomsten skal anvendes i bistandsloven ved beregning af børnetilskud, ungdomsydelser, folke-, invalide- og enkepension, betaling for varig og midlertidig hjemmehjælp, tildeling af fripladser i daginstitutioner for børn og unge, betaling for ophold i daginstitutioner for børn og unge og betaling for beskyttede boliger.

For socialdemokratiet er det vigtigt, at de nye regler, her specielt formuetillægget, ikke betyder, at nogen tvinges bort fra deres ejerboliger. Det er derfor med tilfredshed, vi konstaterer, at regeringen udtrykkelig gør den undtagelse, at den del af formuen, der vedrører ejerbolig, for så vidt angår pensionister eller personer, der modtager invaliditetsydelser med bistands- eller plejetillæg, udtrykkeligt er undtaget i bestemmelserne om formuetillæg.

Det kan herefter slås fast med sytommersøm, at ingen tvinges til at forlade hus og hjem som følge af indførelse af socialindkomsten som beregningsgrundlag, og når dette ikke kraftigt nok kan understreges, skyldes det den debat, vi har været vidne til i de seneste dage, og hvis eneste formål har været at jage en skræk i livet på bogstaveligt talt alle, der i dag med rette modtager ydelser fra det offentlige. Det politiske formål har naturligvis været klart. Ved at mistænkeliggøre forslaget om socialindkomst håber man på at forhindre forslagets gennemførelse netop til gavn for de mennesker, der besidder store formuer, har store bruttoindtægter og som hovedregel et stort forbrug, men som alle bidrager til samfundshusholdningen med et minimum gennem små skattepligtige indtægter.

Den seneste debat tvinger mig til at gå ind i nogle af de eksempler, der er bragt frem i dagspressen, således i Berlingske Tidende Søndag, hvor hr. Brixtofte som en dokumentation for sin påstand om, at socialindkomsten er asocial, fortæller om en ganske almindelig arbejdsmand med to børn, hvor den skattepligtige indtægt er 140.000 kr. og

formuen 700.000 kr. For denne helt almindelige arbejdsmand vil socialindkomsten betyde et tab på 2.316 kr.

Alt, hvad der er tilgængeligt af materiale om indkomst- og formuefordeling i dette land, giver ikke mig belæg for at antage, at der her er tale om en ganske almindelig arbejdsmand. Med en indtægt på mellem 36 kr. og 45 kr. i timen hører det til sjældenhederne, at man sætter sig i udgift til en bolig, der efter 12 år repræsenterer en nettoformueværdi på 700.000 kr., ligesom det hører til sjældenhederne, at den skattepligtige indtægt er 140.000 kr. Langt de fleste arbejdsmænd i Danmark har beskedne indkomster og bor i beskedne boliger, der i øvrigt først er betalt ned, når børnene er så gamle, at de ikke længere koster forældrene udgifter til underhold, dvs. når de for længst er ude af systemet med børnetilskud og ungdomsydelser.

Det forekommer mig, at hr. Brixtofte har haft helt andre grupper i tankerne, når han kritiserer socialindkomsten som beregningsgrundlag, samfundsgrupper, der har stærk tilknytning til venstre, og som i øvrigt ofte kan karakteriseres ved store formuer og små skattepligtige indtægter.

I sit forsøg på at forskrække pensionister opstiller hr. Brixtofte nogle eksempler på pensionister, der ud over formuen, hvad de måtte have til rådighed gennem ejerboligen, disponerer over formuer fra 50.000 kr. op til flere hundrede tusinde kroner. Ingen af disse eksempler kan skræmme hovedparten af danske pensionister, der som hovedregel har opsparet et beløb, der ligger mellem 5.000 kr. og 15.000 kr.

Hr. Brixtoftes eksempler i Berlingske Tidende Søndag lider i øvrigt alle af den mangel, at de ikke oplyser, at formuerne skal forrentes med 20 pct., og at denne renteindtægt er en nødvendig forudsætning for, at man kan komme op på et tab af den angivne størrelsesorden.

Den socialdemokratiske gruppe har noteret sig, at det fremsatte lovforslag er første fase for gennemførelse af socialindkomst. Vi beklager, at det ikke har været muligt allerede nu at tage hensyn til de sociale skævheder, der følger af retten til at fradrage private renteudgifter, men samtidig erkender vi, at en udskillelse af private renter nødvendigvis må have skattemæssige konsekvenser og ikke